

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag om ömsesidig handräckning mellan de behöriga myndigheterna i Finland och de övriga medlemsstaterna i Europeiska unionen på beskattningens område samt till lag om ömsesidig handräckning mellan de behöriga myndigheterna i Finland och de övriga medlemsstaterna i Europeiska unionen vid indrivningen av vissa fordringar, avgifter och tullar samt skatter

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

Propositionen innehåller förslag till lag om ömsesidig handräckning mellan de behöriga myndigheterna i Finland och de övriga medlemsstaterna i Europeiska unionen samt till lag om ömsesidig handräckning mellan de behöriga myndigheterna i Finland och de övriga medlemsstaterna i Europeiska unionen vid indrivningen av vissa fordringar, avgifter och tullar samt skatter.

Enligt det först nämnda lagförslaget skall den behöriga myndigheten i Finland med de behöriga myndigheterna i de övriga medlemsstaterna i Europeiska unionen utbyta uppgifter om direkta och sådana indirekta skatter som förenhetligas inom unionen och som behövs för att kunna verkställa beskattningen på ett riktigt sätt. Genom den föreslagna lagen stadgas att bestämmelserna i Europeiska unionens råds direktiv om ifrågavarande handräckning som sådana bringas i kraft i Finland.

Enligt det andra lagförslaget skall den behöriga myndigheten i Finland på anmodan av den behöriga myndigheten i en annan medlemsstat i Europeiska unionen lämna handräckning vid indrivningen i Finland av fordringar som uppkommit i den andra medlemsstaten. Handräckningen gäller utbyte av upplysningar, delgivning samt indrivning och åtgärder för säkerställandet av indrivningen. Genom den föreslagna lagen stadgas att bestämmelserna i Europeiska unionens råds och kommissionens direktiv som gäller frågan som sådana bringas i kraft i Finland.

De föreslagna lagarna ansluter sig till Finlands medlemskap i Europeiska unionen och avses träda i kraft samtidigt som medlemskapet.

ALLMÅN MOTIVERING

1. Nuläge

Finland har inte någon lagstiftning om internationellt utbyte av upplysningar och internationell indrivning på beskattningens område. Finland har ingått avtal för att undvika dubbelbeskattning med alla medlemsstater i Europeiska unionen. I dessa avtal ingår en artikel om utbyte av upplysningar som gäller direkta skatter samt i fråga om Belgien och Frankrike även bestämmelser om indrivning. Bestämmel-

ser om indrivning finns även i avtalet med Tyskland angående rättsskydd och handräckning i beskattningsärenden (FördrS 4/36).

Mellan de nordiska länderna är ett multilateralt avtal om handräckning i skatteärenden i kraft (FördrS 37/91) i vilket ingår bestämmelser om utbyte av upplysningar och indrivning. Både direkta och indirekta skatter hör till avtalets tillämpningsområde. Utöver detta avtal ingår det inte i något annat avtal några bestämmelser om närvaro av en företrädare för

en annan skattemyndighet vid inhämtandet av upplysningar i ett annat land.

Europarådet och Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD) har 1988 utarbetat en konvention om ömsesidig handräckning i skatteärenden, i vilken ingår bestämmelser om utbyte av upplysningar och indrivning. Både direkta och indirekta skatter hör till konventionens tillämpningsområde. Konventionen har inte ännu trätt i kraft. Finland har undertecknat konventionen i december 1989. Regeringen har avgivit en proposition till Riksdagen om godkännande av vissa bestämmelser i konventionen (RP 129/1994 rd.).

I avtalet mellan de nordiska länderna om ömsesidigt bistånd i tullfrågor (FördrS 44/82) och i motsvarande avtal mellan Finland och Tyskland (FördrS 58/76) samt mellan Finland och Italien (FördrS 9/90) ingår bestämmelser om indrivning av fordringar och delgivning i samband med tillämpning av tullagstiftningen.

Medlemskapet inverkar inte på dessa avtals giltighet.

2. Propositionens mål och de viktigaste förslagen

Då Finland ansluter sig som medlem i Europeiska unionen skall Finland enligt Europeiska unionens råds direktiv 77/799/EEG (*handräckningsdirektivet*), sådant det lyder ändrat genom rådets direktiv 79/1070/EEG och 92/12/EEG med de övriga medlemsstaterna utbyta sådana upplysningar om direkta och inom unionen förenhetligade indirekta skatter som behövs för verkställandet av beskattningen på ett riktigt sätt. Finland skall även på anmodan av en annan medlemsstat lämna handräckning vid indrivningen i Finland av fordringar, avgifter och tullar samt skatter om vilka stadgas närmare i Europeiska unionens råds direktiv 76/308/EEG (*indrivningsdirektivet*), sådant det lyder ändrat genom kommissionens direktiv 79/1071/EEG och 92/108/EEG, och kommissionens direktiv 77/794/EEG (*tillämpningsdirektivet*), sådant det lyder ändrat genom kommissionens direktiv 85/479/EEG och 86/489/EEG.

Stadganden som är enhetliga med gemenskapens handräckningsdirektiv föreslås bli intagna i lagen om ömsesidig handräckning mellan de behöriga myndigheterna i Finland och de

övriga medlemsstaterna i Europeiska unionen på beskattningens område. Som behörig myndighet som avses i denna lag fungerar i Finland finansministeriet eller dess befullmäktigade ombud. Utöver handräckningsdirektivet stadgas om utbyte av upplysningar i Europeiska unionens råds förordning (EEG) nr 218/92 om förvaltningssamarbete på den indirekta beskattningens område (moms).

Stadganden som är enhetliga med gemenskapens indrivningsdirektiv och tillämpningsdirektiv föreslås bli intagna i lagen om ömsesidig handräckning mellan de behöriga myndigheterna i Finland och de övriga medlemsstaterna i Europeiska unionen vid indrivningen av vissa fordringar, avgifter och tullar samt skatter. Som behörig myndighet som avses i denna lag fungerar i Finland jord- och skogsbruksministeriet eller dess befullmäktigade ombud, skattestyrelsen eller tullstyrelsen enligt vad som i annan lagstiftning särskilt stadgas om deras behörighet. Utöver indrivningsdirektivet stadgas om ömsesidig handräckning i Europeiska unionens råds förordning (EEG) nr 1468/81 om ömsesidigt bistånd mellan förvaltningsmyndigheterna i medlemsstaterna och samverkan mellan förvaltningsmyndigheterna och kommissionen för att säkerställa en riktig tillämpning av lagstiftningen om tull- och jordbruksfrågor.

3. Propositionens verkningar

Lagarna har inte några nämnvärda ekonomiska verkningar som kan uppskattas. Lagarna har inte heller några verkningar i fråga om organisationen och personal, eftersom de uppgifter som lagarna medför avses bli skötta inom den nuvarande organisationen och med nuvarande personal.

4. Ärendets beredning

Ärendet har beretts som tjänsteuppdrag vid finansministeriet.

5. Andra omständigheter som inverkat på propositionen

De föreslagna lagarna har samband med Finlands medlemskap i Europeiska unionen.

DETALJMOTIVERING

1. Lagförslagets motivering

1.1. Lag om ömsesidig handräckning mellan de behöriga myndigheterna i Finland och de övriga medlemsstaterna i Europeiska unionen på beskattningens område

1 §. *Lagens tillämpningsområde.* Om verkställigheten av de bestämmelser som ingår i Europeiska unionens handräckningsdirektiv (77/799/EEG) stadgas i en särskild lag. Detta är ändamålsenligt eftersom det i annat fall skilt måste intas bestämmelser om direktivets verkställighet i de stadganden som berör varje skatteslag.

2 §. *Definitioner.* I bilagan till anslutningsavtalet till Europeiska unionen räknas upp de finska skatter som anses vara sådana skatter på inkomst och förmögenhet som avses i artikel 1 i handräckningsdirektivet. Denna förteckning motsvarar den förteckning som intagits i 2 § 1 mom. De indirekta skatter som faller inom området för handräckning är i Finland mervärdesskatt, accisen på flytande bränslen, accisen på alkohol och alkoholdrycker och tobaksaccisen.

3 §. *Behörig myndighet.* Som anmodade eller ansökande myndighet vid handräckning fungerar finansministeriet eller dess befullmäktigade ombud. Avsikten är att dess behörighet i dessa frågor överförs till skattestyrelsen och tullstyrelsen.

4 §. *Handräckningens former.* Utbyte av upplysningar kan ske på anmodan, automatiskt eller spontant. Den behöriga myndigheten i Finland kan även tillåta att en företrädare för skattemyndigheterna i en annan medlemsstat närvar i Finland vid utbytet av upplysningar. De finska myndigheterna förpliktas även vidareutveckla sitt samarbete vid utbytet av upplysningar mellan myndigheterna i de andra medlemsstaterna.

5 §. *Särskilda stadganden.* De behöriga myndigheterna skall lämna de anmodade uppgifterna utan dröjsmål. Om uppgifter inte kan ges utan dröjsmål eller om man vägrar lämna uppgifter, skall detta meddelas den ansökande myndigheten utan dröjsmål samt samtidigt anmälas de orsaker varför uppgifter inte kan ges.

Om tystnadsplikt för de uppgifter som utbyts gäller vad som i annan lagstiftning stadgas om

tystnadsplikt för uppgifter som hänför sig till skatterna i fråga.

Det finns ingen skyldighet att till den ansökande staten lämna sådana uppgifter som inte är tillåtna att lämnas i fråga om motsvarande skatter i den anmodade staten. Det är även möjligt att vägra lämna upplysningar om lämnandet av upplysningar leder till yppandet av affärs-, närings- eller yrkeshemlighet eller av kommersiellt förfarande eller om det står i strid mot allmänna hänsyn. Den behöriga myndigheten kan även vägra lämna upplysningar om den medlemsstat som skulle få uppgifterna inte kunde lämna motsvarande upplysningar.

De behöriga myndigheterna skall förhandla sinsemellan i bilaterala frågor om någondera av dessa myndigheter ber om det. Dessutom skall för tillämpningen av handräckningsdirektivet de behöriga myndigheterna i alla medlemsstater och kommissionen förhandla sinsemellan om någon av dessa eller kommissionen ber om det, om det inte är fråga om endast bilaterala ärenden.

Medlemsstaterna skall tillsammans med kommissionen kontinuerligt följa upp hur samarbetet som avses i direktivet fungerar och meddela varandra om det man erfarit, i synnerhet vad gäller vinster som överförts inom företagsgrupperingar, i syfte att förbättra detta samarbete och vid behov utveckla bestämmelserna på detta område.

Stadgandena i denna lag inverkar inte på tillämpningen av de avtal eller stadganden om mera omfattande ömsesidig handräckning vid utbyte av upplysningar till vilka Finland har förbundit sig eller eventuellt senare förbinder sig.

6 §. *Närmare stadganden.* Närmare stadganden om verkställigheten av lagen utfärdas vid behov genom förordning.

1.2. Lag om ömsesidig handräckning mellan de behöriga myndigheterna i Finland och de övriga medlemsstaterna i Europeiska unionen vid indrivningen av vissa fordringar, avgifter och tullar samt skatter

1 §. *Lagens tillämpningsområde.* Om verkställigheten av de bestämmelser som ingår i Europeiska unionens indrivningsdirektiv (76/308/EEG) och tillämpningsdirektiv (77/794/

EEG) stadgas i en särskild lag. Detta är ändamålsenligt eftersom det i annat fall skilt måste intas bestämmelser om direktivets verkställighet i de stadganden som berör varje skatteslag, tullar, avgifter eller fordringar.

2 §. *Behörig myndighet.* Som anmodade eller ansökande myndighet vid handräckning fungerar jord- och skogsbruksministeriet eller dess befullmäktigade ombud, skattestyrelsen eller tullstyrelsen enligt vad som stadgas särskilt om behörigheten mellan dessa myndigheter.

3 §. *Handräckningens former.* Handräckningen gäller förmedling av upplysningar, delgivning samt indrivning och åtgärder för att trygga indrivningen.

Fordringar som kan drivas in är återbärningar, stöd eller andra åtgärder som helt eller delvis hör till finansieringssystemet för Europeiska struktur- och garantifonden. Fordringar som skall drivas in är även jordbruksavgifter, importavgifter, tullar, kostnader och räntor för indrivning, mervärdesskatt samt förenhetligade acciser i fråga om tobaksvaror, alkoholdrycker samt mineraloljor.

Fordringarna behandlas och drivs i regel enligt samma stadganden och bestämmelser som gäller för den statens egna fordringar i vilken handräckning lämnas.

1.

Lag

om ömsesidig handräckning mellan de behöriga myndigheterna i Finland och de övriga medlemsstaterna i Europeiska unionen på beskattningens område

I enlighet med riksdagens beslut stadgas:

1 §

Lagens tillämpningsområde

Om ömsesidig handräckning mellan de behöriga myndigheterna i Finland och medlemsstaterna i Europeiska unionen på beskattningens område stadgas i denna lag.

I denna lag avses med ömsesidig handräckning mellan myndigheterna den handräckning mellan de behöriga myndigheterna i Finland och medlemsstaterna i Europeiska unionen om vilken stadgas i Europeiska unionens råds direktiv om ömsesidigt bistånd mellan de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna på

I frågor som gäller preskription av fordringar tillämpas lagstiftningen i den ansökande staten.

4 §. *Särskilda stadganden.* Utöver vad som i denna lag stadgas om indrivningen av olika fordringar gäller vid indrivningen av dessa i tillämpliga delar vad som stadgas i lagen om indrivning av skatter och avgifter i utsokningsväg (367/61).

Stadgandena i denna lag inverkar inte på tillämpningen av de avtal eller stadganden om mera omfattande ömsesidig handräckning till vilka Finland har förbundit sig eller eventuellt senare förbinder sig.

5 §. *Närmare stadganden.* Närmare stadganden om verkställigheten av lagen utfärdas vid behov genom förordning.

2. Ikraftträdande

Lagarna hänför sig till Finlands medlemskap i Europeiska unionen och avses träda i kraft samtidigt som medlemskapet.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

den direkta beskattningens område 77/799/EEG (*handräckningsdirektivet*), sådant det lyder ändrat genom rådets direktiv 79/1070/EEG, genom vilket tillämpningsområdet har utvidgats till att gälla även mervärdesskatt, och genom rådets direktiv 92/12/EEG, genom vilket tillämpningsområdet har utvidgats till att gälla även accis på mineraloljor, alkohol och alkoholdrycker samt på tillverkad tobak.

De behöriga myndigheterna i Finland skall med de behöriga myndigheterna i de övriga medlemsstaterna i Europeiska unionen utbyta alla de upplysningar som kan göra det möjligt

för medlemsstaterna att sakenligt fastställa de skatter på inkomst- och förmögenhet som avses i artikel 1 i handräckningsdirektivet, samt alla de upplysningar som hänför sig till fastställandet av de indirekta skatter som avses i artikeln.

2 §

Definitioner

De skatter på inkomst och förmögenhet som avses i artikel 1 i handräckningsdirektivet är i Finland särskilt följande skatter och avgifter:

- 1) de statliga inkomstskatterna;
- 2) inkomstskatten för samfund;
- 3) kommunalskatten;
- 4) kyrkoskatten;
- 5) folkpensionsförsäkringspremien;
- 6) sjukförsäkringspremien;
- 7) källskatten på ränteinkomst;
- 8) källskatten för begränsat skattskyldig;
- 9) förmögenhetsskatten; och
- 10) fastighetsskatten.

De indirekta skatter som avses i artikel 1 i handräckningsdirektivet är i Finland följande:

- 1) mervärdesskatten;
- 2) accisen på flytande bränslen;
- 3) accisen på alkohol och alkoholdrycker; och
- 4) tobaksaccisen.

3 §

Behörig myndighet

Som behörig myndighet som avses i artikel 1.5 i handräckningsdirektivet fungerar i Finland finansministeriet eller dess befullmäktigade ombud.

4 §

Handräckningens former

Handräckningen omfattar utbyte av upplysningar på anmodan, automatiskt och spontant utbyte av upplysningar samt närvaro av en företrädare från den ena medlemsstatens skattemyndigheter i den andra medlemsstaten så som närmare stadgas i artikel 2—6 i handräckningsdirektivet.

5 §

Särskilda stadganden

Om tidsfrister för lämnandet av upplysningar, stadganden om tystnadsplikt, begränsningar vid utbytet av upplysningar, om förhandlingsförfarandet mellan myndigheterna och om utvecklingen av samarbetet i fråga om utbyte av upplysningar som gäller tillämpningen av handräckningsdirektivet gäller vad som stadgas i artikel 5 och 7—10 i direktivet.

Denna lag inverkar inte på de eventuellt mera omfattande förpliktelser i fråga om utbyte av upplysningar som ingår i annan lagstiftning eller i de avtal som förpliktar Finland internationellt och som Finland har förbundit sig till eller förbinder sig till.

6 §

Närmare stadganden

Närmare stadganden om verkställigheten av denna lag ges vid behov genom förordning.

7 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning.

2.

Lag

om ömsesidig handräckning mellan de behöriga myndigheterna i Finland och de övriga medlemsstaterna i Europeiska unionen vid indrivningen av vissa fordringar, avgifter och tullar samt skatter

1 §

Tillämpningsområde

Om ömsesidig handräckning mellan de behöriga myndigheterna i Finland och de övriga medlemsstaterna i Europeiska unionen vid indrivningen av vissa fordringar, avgifter och tullar samt skatter stadgas i denna lag.

Med handräckning mellan myndigheter avses i denna lag den handräckning mellan Finland och de övriga medlemsstaterna i Europeiska unionen om vilket stadgas i:

1) Europeiska unionens råds direktiv om ömsesidigt bistånd vid indrivning av fordringar till följd av verksamhet som utgör en del av finansieringssystemet för Europeiska struktur- och garantifonden för jordbruket och av jordbruksavgifter och tullar inom jordbrukssektorn 76/308/EEG (*indrivningsdirektivet*), sådant det lyder ändrat genom rådets direktiv 79/1071/EEG, genom vilket tillämpningsområdet har utvidgats till att gälla även mervärdesskatt, och genom rådets direktiv 92/108/EEG, genom vilket tillämpningsområdet har utvidgats till att gälla även acciser på tillverkad tobak, alkohol och alkoholdrycker samt mineraloljor, och

2) kommissionens direktiv om fastställande av närmare bestämmelser för genomförandet av vissa bestämmelser i direktiv 76/308/EEG om ömsesidigt bistånd vid indrivning av fordringar till följd av verksamhet som utgör en del av finansieringssystemet för Europeiska struktur- och garantifonden för jordbruket och av jordbruksavgifter och tullar inom jordbrukssektorn 77/794/EEG (*tillämpningsdirektivet*), sådant det lyder ändrat genom kommissionens

direktiv 85/479/EEG och kommissionens direktiv 86/489/EEG.

Den behöriga myndigheten i Finland skall lämna handräckning på anmodan av den behöriga myndigheten i en medlemsstat i Europeiska unionen vid indrivningen i Finland av fordringar som uppkommit i den andra avtalslutande staten och som avses i artikel 2 i indrivningsdirektivet på sätt som stadgas närmare i indrivnings- och tillämpningsdirektivet.

2 §

Behörig myndighet

Som sådan behörig myndighet som avses i indrivningsdirektivet fungerar i Finland jord- och skogsbruksministeriet eller dess befullmäktigade ombud, skattestyrelsen eller tullstyrelsen enligt vad som i annan lagstiftning särskilt stadgas om fördelningen av nämnda myndigheters behörighet i fråga om olika fordringar, avgifter, tullar och skatter som avses i artikel 2 i indrivningsdirektivet.

3 §

Handräckningens former

Handräckningen omfattar förmedling av upplysningar, delgivning samt indrivning och åtgärder för säkerställandet av indrivningen på sätt som stadgas närmare i indrivnings- och tillämpningsdirektivet.

4 §

Särskilda stadganden

Utöver vad som i denna lag stadgas eller vad som i stadganden som utfärdats med stöd av

denna bestäms om indrivningen av fordringar som avses i 1 § 3 mom. gäller vid indrivningen av dessa i tillämpliga delar vad som stadgas i lagen om indrivning av skatter och avgifter i utsökningsväg (367/61) och i stadganden som utfärdats med stöd av den.

Denna lag inverkar inte på de eventuellt mera omfattande förpliktelser i fråga om ömsesidig handräckning som ingår i annan lagstiftning eller i avtal som förpliktar Finland internationellt och som Finland har förbundit sig till eller förbinder sig till.

5 §

Närmare stadganden

Närmare stadganden om verkställigheten av denna lag ges vid behov genom förordning.

6 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning.

Helsingfors den 21 oktober 1994

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Minister *Ilkka Kanerva*

